

[Gade]

hæng, så et forbud mod afbrænding følges op af etablering af afsætningskanaler.

Besvarelse (30/8 83):

Landbrugsministeren (Niels Anker Kofoed):

Jeg er enig i, at halmfabriering ud fra et ressourcemæssigt synspunkt er uønsket, og at det derfor er nødvendigt at arbejde på, at halmen kan udnyttes til mere produktive formål. En forudsætning må imidlertid være, at udnyttelsen er rentabel.

Netop for at belyse mulighederne for en øget og mere økonomisk udnyttelse af landbrugets halmproduktion blev halmforskningen intensiveret i 1980 med iværksættelse af et 5-årigt halmforskningsprogram under landbrugsministeriet. Der er bl.a. iværksat forskningsprojekter vedrørende halm til jordforbedring, halm til foder, halm til fyringsformål og halm til industriel forarbejdning. Forskningsprogrammet er endnu ikke afsluttet, men der er opnået positive resultater, der løbende omsættes i praktisk anvendelse.

Således har f.eks. anvendelse af halm til fyringsformål været kraftigt stigende i de senere år, fra ca. 100.000 t i 1978 til over 600.000 t. ved årsskiftet 1981-82. Derimod er det endnu for tidligt at sige noget om de mere langsigtede virkninger af øget anvendelse af halm til jordforbedring. De foreløbige resultater tyder dog ikke på, at nedmuldning af halm er rentabel. Snitning af halm synes således at være ganske omkostningskrævende og gødningsværdien af den nedmuldede halm synes at være begrænset. Der forskes fortsat i at forbedre foderværdien af halm med henblik på at opnå en øget anvendelse af halm til foder, men der er endnu problemer, der skal løses.

Det skal nævnes, at energiministeriet har taget halmspørgsmålet op, især i forbindelse med udnyttelse af halm i kommunale halmfyringsanlæg.

Der foregår således et betydeligt arbejde for at udnytte halmen. Halmfabrieringerne synes desuden i år på grund af det generelt lave høstudbytte at være af mindre omfang.

Jeg tror, at denne udvikling vil fortsætte i de kommende år, efterhånden som resultaterne fra det igangværende forsknings- og udviklingsarbejde fremkommer og bliver udnyttet, og jeg mener ikke, det vil være hensigtsmæssigt at sigte mod et generelt forbud mod

halmfabriering. På nuværende tidspunkt finder jeg det heller ikke påkrævet at sætte yderligere arbejde i gang om halmudnyttelse, men dette spørgsmål må selvfølgelig vurderes på baggrund af resultaterne fra det igangværende arbejde.

Spm. nr. S 1586

Til *landbrugsministeren (23/8 83)* af:

Gade (SF):

»Hvad har ministeren gjort for at sikre, at der ikke foretages halmfabrieringer i år?«

Begrundelse

Det er almindeligt kendt, at der er – og bliver – mangel på grovfoder mange steder, specielt i Midt- og Sydvestjylland samt i Sønderjylland. På den baggrund har f.eks. landbrugskonsulenter kraftigt opfordret til ikke at brænde halmen, ligesom der er taget private formidlingsinitiativer.

Afbrænding af halm er efter spørgerens opfattelse et ressourcespild, der for længst burde være stoppet, også i de år, hvor der ikke er tale om en mangelsituation med hensyn til grovfoder. Men når dette er tilfældet i år, forekommer det spørgeren naturligt, at landbrugsministeriet – bl.a. på baggrund af den langvarige debat om halmfabriering – havde taget initiativer, der sikrede imod spild af foder.

Besvarelse (30/8 83):

Landbrugsministeren (Niels Anker Kofoed):

Det usædvanlige og unormale vejrlig i 1983 betyder, at der mange steder i landet, specielt i Vest- og Sønderjylland, bliver underskud af grovfoder. Landmændene vil i sådanne situationer normalt søge at erstatte det mere værdifulde grovfoder (græs og roer) med halm.

I landbrugsministeriet følger vi til stadighed det forventede udbytte af forskellige afgrøder og har således under hele høsten haft kontakt med landbrugets organisationer, som løbende har vurderet forsyningsituationen for halm.

Landboorganisationernes øjeblikkelige vurdering er, at egnene vest for Store Bælt som helhed har halmbalance og dermed kan kompensere for reduktioner i grovfoderhø-